

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: I. S.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 59 Az 90/2004 - 39 ze dne 27. 1. 2005,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 59 Az 90/2004 - 39 ze dne 27. 1. 2005, kterým stěžovateli nebyl pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku téhož soudu č. j. 59 Az 90/2004 - 20 ze dne 14. 10. 2004 ustanoven zástupce z řad advokátů.

Krajský soud v Ostravě rozhodl rozsudkem č. j. 59 Az 90/2004 - 20 ze dne 14. 10. 2004 o zamítnutí stěžovatelovy žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2004, č. j. OAM - 1293/VL - 07 - 08 - 2004, kterým byla jako zjevně nedůvodná zamítnuta stěžovatelova žádost o udělení azylu, stěžovatel proti tomuto rozsudku podal kasační stížnost, přitom pro řízení o ní požadoval ustanovení zástupce z řad advokátů. Krajský soud v Ostravě stěžovateli nevyhověl, neboť dospěl k závěru, že stěžovatel platí za ubytování v hotelu, kde bydlí, a nejsou u něj tedy splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, což je podmínkou pro ustanovení zástupce (§ 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel proti tomuto rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě podal kasační stížnost, v níž tvrdí, že s ním nesouhlasí, protože se v průběhu azylového řízení několikrát změnil azylový zákon a stěžovatel neměl možnost kvůli špatné znalosti českého jazyka tyto změny prostudovat. Dále stěžovatel upozorňuje soud, že bydlí u kamarádů, neplatí nic za ubytování, majitelé hotelu rodině stěžovatele poskytují pomoc a stěžovatel se snaží najít práci. Proto stěžovatel navrhuje zrušení napadeného usnesení Krajského soudu v Ostravě.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda lze kasační stížnost meritorně projednat, a posuzoval tedy, zda kasační stížnost splňuje předepsané náležitosti a zda je přípustná.

Kasační stížnost lze podat toliko z kasačních důvodů podávaných z § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. Kasační stížnost je přitom opravným prostředkem směřujícím proti rozhodnutí krajského soudu. Je-li kasační stížnost podána z jiných důvodů, je nepřipustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Neobsahuje-li přitom žádný kasační důvod, soud postupuje podle § 106 odst. 1 a § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a stěžovatele vyzve k doplnění kasační stížnosti.

Kasačním důvodem, o který se kasační stížnost stěžovatele výlučně opírá, je změna azylového zákona a nemožnost stěžovatele tyto změny prostudovat. Kromě toho kasační stížnost obsahuje izolovaně podané tvrzení („upozornění“) ohledně toho, že stěžovatel bydlí u kamarádů, kterým neplatí a kteří mu poskytují pomoc. Toto posléze uvedené tvrzení ani při nejvyšší míře příznivosti posouzení obsahu kasační stížnosti kasační důvod nepředstavuje. Tímto tvrzením se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat.

Je-li Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. zásadně vázán rozsahem kasační stížnosti a jejími důvody, mohl se zabývat toliko stěžovatelem tvrzenou změnou azylového zákona, v níž shledal dostatečné prvky kasačního důvodu. Lze-li však kasační stížnost podat toliko z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem (§ 103 odst. 1 písm. a/), vad řízení podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., zmatečnosti řízení před soudem (§ 103 odst. 1 písm. c/ s. ř. s.), nepřezkoumatelnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. či nezákonnosti v případech, je-li návrh odmítnut nebo řízení zastaveno (§ 103 odst. 1 písm. e/ s. ř. s.), pak kasační důvod, jak jej stěžovatel uplatnil, nelze se žádným z takto taxativním způsobem stanovených kasačních důvodů ztotožnit.

Ze shora uvedeného tedy nezbývá než uzavřít, že v kasační stížnosti byly obsaženy toliko takové důvody, které nelze subsumovat pod kasační důvody podávané z § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. Nebylo tedy třeba stěžovatele vyzývat k doplnění kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a o důsledcích takového nedoplnění jej poučovat, což by bylo zapotřebí při úplné absenci kasačních důvodů, avšak Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost odmítnout podle § 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) za použití § 120 s. ř. s.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu

